

ΘΕΜΑ: «ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΑΤΑ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ »

I. Το άρθρο 923 ΚΠολΔ προβλέπει ότι η «αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου δεν μπορεί να γίνει χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού Δικαιοσύνης».

II. Σύμφωνα με την άποψη του κ. Σταμούλη, η διάταξη αυτή έχει παύσει να ισχύει λόγω της αντιθέσεώς της προς:

1. το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ (που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974) που ορίζει ότι «παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσις του δικασθή δικαίως» και το οποίο έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (υπόθεση «Hornsby κατά Ελλάδος») ότι περιλαμβάνει, στην έννοια της δίκης, και την εκτέλεση αποφάσεως που έχει εκδοθεί από οποιοδήποτε δικαστήριο

2. το άρθρο 2§3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ν. 2462/1997) που ορίζει ότι «τα Συμβαλλόμενα Κράτη στο παρόν Σύμφωνο αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

α) να εγγυώνται ότι κάθε άτομο, του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που αναγνωρίζονται στο παρόν Σύμφωνο παραβιασθούν, θα έχει στη διάθεσή του μια πρόσφορη προσφυγή...

γ) να εγγυώνται την εκτέλεση, από τις αρμόδιες αρχές, κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή τη σχετική προσφυγή».

III. 1. Σκοπός της διάταξης του άρθρου 923 ΚΠολΔ είναι η διαφύλαξη των διεθνών σχέσεων της χώρας. Ο σκοπός αυτός προβλέπεται και διασφαλίζεται στο ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 2 § 2) που ορίζει ότι «η Ελλάδα, ακολουθώντας τους γενικά αναγνωρισμένους κανόνες του διεθνούς δικαίου, επιδιώκει την εμπέδωση της ειρήνης, της δικαιοσύνης, καθώς και την ανάπτυξη των φιλικών σχέσεων μεταξύ των λαών και των κρατών». Δεν μπορούμε λοιπόν να υποστηρίξουμε ότι το άρθρο. 923 ΚΠολΔ έχει παύσει να ισχύει λόγω αντιθέσεώς του προς τις διατάξεις της ΕΣΔΑ και του Διεθνούς Συμφώνου των Ηνωμένων Εθνών για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, καθώς έχει τεθεί «κατ' εφαρμογή» του άρθρου 2§2 Σ, που έχει αυξημένη τυπική ισχύ έναντι των διεθνών συνθηκών και συμβάσεων.

2. Η ΚΠολΔ 923, δεν έχει θεωρηθεί ως αντίθετη προς το άρθρο 20 Σ, που ορίζει ότι «ο καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα του, όπως ο νόμος ορίζει» και το οποίο έχει επίσης ερμηνευθεί ότι περιλαμβάνει και το δικαίωμα αναγκαστικής εκτέλεσης.

3. Σε κάθε περίπτωση, η διάταξη του άρθρου 923 ΚΠολΔ, δεν αποκλείει την αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου. Απλώς θέτει μια πρόσθετη διαδικαστική προϋπόθεση (την άδεια του Υπουργού Δικαιοσύνης), η οποία έχει προβλεφθεί για να εξυπηρετήσει τους προαναφερθέντες σκοπούς.

Για τους λόγους αυτούς, ορθότερο είναι να δεχθούμε ότι η διάταξη του άρθρου 923 ΚΠολΔ δεν έχει παύσει να ισχύει και ότι επομένως η άδεια του Υπουργού Δικαιοσύνης εξακολουθεί να απαιτείται, προκειμένου να γίνει αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου.

IV. Ακόμη όμως και αν γινόταν δεκτό ότι τα άρθρα 6 της ΕΣΔΑ και 2 παρ. 3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα υποχρεώνουν την ελληνική Πολιτεία να εξασφαλίσει την εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου, η αξίωση του ατόμου έναντι του ελληνικού κράτους θα κατευθυνόταν, στη θέσπιση των πρόσφορων νομοθετικών ή άλλων μέτρων και γενικότερα στην ανάληψη των αναγκαίων πρωτοβουλιών, ώστε να ικανοποιηθεί το δικαίωμά του για εκτέλεση. Σε περίπτωση δε, που τα όργανα του ελληνικού δημοσίου παρέλειπαν παρανόμως να διασφαλίσουν την αξίωσή του αυτή, η τελευταία θα τρεπόταν σε δευτερογενή αξίωση για αποζημίωση, σύμφωνα με το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ (αστική ευθύνη του δημοσίου).